

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **V. B.**,
stát. přísl. Ukrajina,
zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou,
sídlem Karlovo náměstí 18, Praha 2,

proti

žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**,
sídlem Olšanská 2, Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2021, č. j. CPR-5053-2/ČJ-2021-930310-V241,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí správního orgánu I. st. ze dne 29. 12. 2020, č. j. KRPA-247438-20/ČJ-2020-000022-SV, kterým bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění, a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU v délce 1 rok, tak, že počátek této doby byl nově stanoven od okamžiku, kdy uplyne doba stanovená k vycestování. Doba k vycestování byla stanovena v délce 40 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Ve zbylé části bylo rozhodnutí napadeným rozhodnutím potvrzeno.
2. Žalobce namítá porušení § 3, § 50 odst. 2 a odst. 3, § 52 správního řádu, aniž by jejich porušení jakkoli specifikoval. Jedná se o natolik obecně vymezené žalobní tvrzení, že nesplňují náležitosti žalobního bodu podle § 71 odst. 1 s. ř. s., a proto nejsou způsobilé soudního přezkumu.
3. Žalobce je přesvědčen, že na základě informace poskytnuté OAMP byl způsobilý obdržet výjezdní příkaz, neboť se dostavil na pracoviště OAMP méně než 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí odvolacího orgánu. Žalobci byly do doby pravomocného rozhodnutí o žádostech o změnu zaměstnavatele a o prodloužení zaměstnanecké karty vydány překlenovací štítky, s platností do 14. 9. 2020. Žalovaný vymezil neoprávněný pobyt žalobce od 29. 8. 2020 do 21. 9. 2020 v rozporu s § 50 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný uvádí, že odvolací řízení, které bylo se žalobcem vedeno, ho neopravňovalo k fikci pobytu na území ČR a připouští, že si toho účastník řízení nemusel být vědom, což potvrzuje skutečnost, že mu byl vydán překlenovací štítek. K tomuto žalobce uvádí, že po něm nelze spravedlivě požadovat, aby o této skutečnosti byl jen pochyboval. Žalobce vnímá jednoznačné pochybení ve věci jeho neoprávněného pobytu na straně OAMP. Po žalobci nelze požadovat, aby jeho právní povědomí bylo na takové výši, aby pochyboval o výkonu činnosti OAMP a jeho zákonnosti. Žalobce považuje rozhodnutí žalované za nepřiměřené stavu věci, který má oporu ve spisovém materiálu a nadto ji žalovaný i potvrzuje. Žalobce tento postup vnímá jako potlačení základních práv, tak jak jsou deklarována v Listině základních práv a svobod, především na spravedlivý proces. Dle žalobce při aplikaci normy, tedy posouzení oprávněnosti pobytu cizince v době správních řízení ve věci prodloužení zaměstnanecké karty, došlo k nesprávnému posouzení věci ze strany státního orgánu, které má za následek uložení správního vyhoštění. Dle žalobce mu toto nelze přičítat k tíži. Na území České republiky se nedopustil žádného protiprávního jednání, které by byť okrajově vykazovalo znaky porušování právních norem ani snahu obcházet zákon o pobytu cizinců. Uložení správního vyhoštění v délce 1 rok považuje za nedůvodné a nesouhlasí s posouzením dopadů do jeho soukromého života.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
5. Soud ze správního spisu zjistil následující pro řízení podstatné skutečnosti.
6. Dne 21. 9. 2020 byla vyslána hlídka OCP OPKPE na OAMP, kde se nacházel cizinec s ukončeným pobytem na území ČR. Bylo zjištěno, že žalobce pobýval na území ČR na

základě zaměstnanecké karty s platností do 2. 3. 2018. Tato karta zanikla dne 29. 11. 2017 z důvodu ukončení pracovního poměru dne 30. 9. 2017. V cestovních dokladech nebylo zjištěno žádné platné vízum. Byl nalezen překlenovací štítek platný od 18. 5. 2020 do 14. 9. 2020, ale ten byl zneplatněn dne 21. 5. 2020.

7. Při výslechu žalobce sdělil, že do ČR jezdí od dětství, od 18 let zde je za účelem zaměstnání. Bydlí v Praze s rodiči a sestrou. Měl zaměstnaneckou kartu, poté měla jeho pobytové záležitosti řešit agentka, následně si měl opakovaně na její radu vyřizovat překlenovací víza. Neměl nikdy problém s cestováním na Ukrajinu (naposledy v září 2020), kde má také zázemí, neboť tam žije jeho manželka, děti a babička. Je zděšen, že byl zjištěn tento problém, kterého si vůbec není vědom. Aktuálně nikde nepracuje, čeká na povolení k zaměstnání. Má dva platné cestovní doklady. Vše ohledně pobytu řešil se zmíněnou agentkou, ta mu řekla, že nesmí pracovat, dokud nedostane nové povolení. Na překlenovací víza pracovat nemohl. Nikde nepracoval. Nyní pobývá v ČR na základě překlenovacího víza. O jinou formu pobytu nežádal. Finance mu pomáhají zajistit rodiče. Žádné překážky vycestování mu nejsou známy.
8. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), přičemž při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
9. Soud s ohledem na výše uvedené posoudil předmětnou věc následovně.
10. Dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
11. Správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že žalobce na území ČR pobýval na základě zaměstnanecké karty s platností od 3. 3. 2016 do 2. 3. 2018, přičemž 28. 2. 2018 podal žádost o změnu zaměstnavatele a současně žádost o prodloužení zaměstnanecké karty. Dne 13. 9. 2018 bylo zastaveno řízení ve věci změny zaměstnavatele. O odvolání bylo rozhodnuto dne 30. 4. 2019. Dne 21. 5. 2020 bylo zastaveno řízení ohledně zaměstnanecké karty, neboť zaniklo právo, jehož se řízení týkalo. O odvolání bylo rozhodnuto dne 24. 8. 2020. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. 8. 2020. Bylo zjištěno, že žalobce pracoval v rámci povolené zaměstnanecké karty od 6. 6. 2016 do 30. 9. 2017. V období od 1. 10. 2017 do 28. 2. 2018 nikde nepracoval, žádnou změnu nehlásil, ačkoliv byl povinen tak učinit. Lhůta pro změnu zaměstnavatele tak vypršela po uplynutí zákonných 60 dnů, tedy dne 29. 11. 2017. První změnu zaměstnavatele žalobce hlásil až 28. 2. 2018, kdy současně žádal i o prodloužení zaměstnanecké karty. V této době však již nebyl žalobce k pobytu na území ČR oprávněn. Správní orgán I. st. nicméně vymezil neoprávněný pobyt od 29. 8. 2020, tedy ode dne následujícího po dni nabytí právní moci výše uvedeného rozhodnutí o zastavení řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Odvolací řízení sice neopravňovalo k fikci pobytu na území ČR, nicméně správní orgán zohlednil, že žalobce si tohoto nemusel být vědom, jestliže mu byl dne 18. 5. 2020 vystaven překlenovací štítek platný od 18. 5. 2020 do 14. 9. 2020, který byl vystaven na pracovišti OAMP ČR. Z procesní opatrnosti

správní orgán I. stupně vymezil neoprávněný pobyt žalobce na území ČR od 29. 8. 2020 do 21. 9. 2020, kdy se žalobce dobrovolně dostavil na pracoviště OAMP k vydání překlenovacího víza.

12. Žalovaný závěry správního orgánu I. stupně potvrdil, přičemž s zdůraznil, že pracovní poměr žalobce skončil již v listopadu 2017, proto žalobce měl již tehdy řešit svůj další pobyt.
13. Obsah žaloby není zcela srozumitelný a tudíž i projednatelný. Kromě výše uvedeného obecného tvrzení o porušení ustanovení správního řádu žalobce nijak nespécifikoval jím tvrzené potlačení práva na spravedlivý proces a nesouhlas s posouzením dopadů do soukromého života. Pokud žalobce podá žalobu, lze předpokládat, že s napadeným rozhodnutím i jeho odůvodněním nesouhlasí, ale musí v souladu s § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné*, tedy proč, z jakých důvodů nesouhlasí s posouzením dopadů do soukromého života. Není úkolem soudu namísto žalobce vyhledávat rozhodné okolnosti v obsahu spisu nebo odůvodnění rozhodnutí. Jediný soudního přezkumu způsobilý žalobní bod je tvrzení žaloby o legitimním očekávání žalobce v oprávněnost jeho pobytového oprávnění po dobu platnosti překlenovacího štítku (výjezdního příkazu).
14. Otázka povinnosti vydání nového překlenovacího štítku není předmětem tohoto řízení. Pokud měl žalobce za to, že taková povinnost správnímu orgánu vznikla, měl se domnělého nároku domáhat žalobou na ochranu proti nečinnosti.
15. Překlenovací štítek je osvědčením ve smyslu § 155 a § 156 správního řádu. V rozsudku č. j. 2 Ans 1/2009 - 71, č. 2114/2010 Sb. NSS, soud konstatoval, že *překlenovací štítek je pouhým osvědčením, vydaným dle § 155 správního řádu. Tento typ aktů veřejné správy nezakládá (respektive neruší či nemění) práva a povinnosti svých adresátů, jako je tomu v případě správních rozhodnutí. Na rozdíl od jím blízkých deklaratorních rozhodnutí není ani prostředkem k řešení sporných skutečností či autoritativnímu odstraňování pochybností. Správní orgány jimi osvědčují existenci nesporných skutečností, které jsou jim z jejich úřední činnosti známy; nepředpokládá se zde provádění dokazování, aplikace diskrečního oprávnění či výklad neurčitých právních pojmů. Správní orgán osvědčení vydá (popřípadě postupuje dle § 155 odst. 3 správního řádu), lze-li skutečnosti, které mají být osvědčeny, ověřit pouhým nahlédnutím do spisového materiálu, evidence či databáze, vyplývají-li nepochybně z dokladů předložených žadatelem apod. (...) Z tohoto pohledu nahlíženo tedy překlenovací štítek podmínky osvědčení ve shora zmiňovaném smyslu splňuje. Jak již bylo uvedeno, osvědčuje se jím, že: a) žadatel je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, b) pobývá s ním na území ČR, c) podal si žádost o přechodný či trvalý pobyt, o níž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, d) nebylo pravomocně rozhodnuto o ukončení jeho pobytu. Všechny tyto skutečnosti jsou správnímu orgánu nepochybně známy z jeho úřední činnosti, respektive je může v reálném čase verifikovat z příslušných evidencí a databází. Překlenovací štítek pouze deklaruje objektivně existující splnění podmínek fikce trvání dlouhodobého víza a je nutno jej pokládat za osvědčení. Zatímco pravomocné správní rozhodnutí je vždy závazné pro účastníky daného správního řízení, pro správní orgány, případně i pro další osoby v rozsahu stanoveném zákonem, osvědčení je pouze důkazním prostředkem, nikoli závazným správním aktem (viz rozsudky NSS ze dne 7. 11. 2007, č. j. 3 As 33/2006 - 84, č. 1654/2008 Sb. NSS, či ze dne 23. 8. 2012, č. j. 9 Ans 8/2012 - 22).*

16. *Tzv. překlenovací štítek (osvědčení o oprávnění k pobytu) vydává Ministerstvo vnitra České republiky cizinci v případě, pokud požádá o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, pokud nebylo o žádosti prozatím rozhodnuto. Platí přitom, že pokud fikce platnosti posledního pobytového oprávnění zanikne, zaniká tím i platnost překlenovacího štítku, a to i přes to, že v něm uvedená doba platnosti přesahuje právní moc rozhodnutí o žádosti (jak tomu bylo také v projednávané věci). Nejvyšší správní soud nadto upozorňuje, že ani nesprávně vydaný překlenovací štítek není s ohledem na svůj charakter způsobilý založit práva, která stěžovateli podle zákona nenáleží. Tento štítek nezakládá ani nemění právo pobytu, které je založeno rozhodnutím o povolení pobytu cizince (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2017, čj. 5 Azs 248/2016-32). Ačkoliv by bylo možné ve výjimečných případech přijmout, že platnost překlenovacího štítku může vést žadatele o pobyt k závěru, že na území pobývá oprávněně, jak ostatně judikatura zdejšího soudu také připouští, není možné tento závěr učinit v nyní projednávané věci. Není totiž pochyb, že po pravomocném zastavení řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení si musel být stěžovatel neoprávněnosti svého pobytu vědom (NSS č. j. 8 Azs 60/2018-46).*
17. Jelikož žalobce nepožádal do 60 dnů ode dne zániku jeho pracovního poměru k 30. 9. 2017 o změnu zaměstnavatele k vydání zaměstnanecké karty, jeho pobytové oprávnění podle § 63 odst. 2 zákona o pobytu cizinců zaniklo bez ohledu na probíhající řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty dne 30. 11. 2017, neboť takové řízení zahájil po marném uplynutí 60 dnů od zániku jeho pracovního poměru. Od daného dne se žalobce zdržuje na území ČR neoprávněně. Překlenovací štítek – osvědčení o pobytovém oprávnění s platností od 18. 5. 2020 do 14. 9. 2020 byl žalobci vydán v době, kdy příslušnému orgánu nebyla známa rozhodná okolnost – podání žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty po uplynutí lhůty 60 dnů. Dané osvědčení neosvědčovalo skutečný stav a zároveň nezaložilo pobytové oprávnění žalobce na území ČR, pouze jeho legitimní oprávnění, že je oprávněn se zde zdržovat, nikoli však do data dle osvědčení (14. 9. 2020), nýbrž nejdéle do doby pravomocně skončeného řízení o prodloužení doby zaměstnanecké karty (28. 8. 2020), na základě kterého bylo osvědčení vydáno. Soud však má za to, že legitimní očekávání žalobce na základě překlenovacího štítku zaniklo již dne 1. 6. 2020, kdy bylo žalobci doručeno rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM -07883-21/ZM-2018 o zastavení řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Rozhodnutí sice nenabylo doručením žalobci právní moci, neboť se proti němu žalobce odvolal, ale z odůvodnění rozhodnutí muselo být žalobci známo, že jeho pobytové oprávnění zaniklo již marným uplynutím 60 dnů od zániku pracovního poměru. Pokud se však žalobce nedozvěděl o zrušení osvědčení dne 21. 5. 2020 dříve.
18. Překlenovacím štítkem nevzniklo pobytové oprávnění žalobce, avšak v případě jeho vydání nelze cizince za případnou nesprávnost takového osvědčení sankcionovat. Lze jej však sankcionovat od doby, kdy legitimní očekávání cizince již nebylo přítomno z důvodu odpadnutí předpokládané fikce pobytu (zde řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty) nebo sdělení správního orgánu o tom, že důvody fikce pobytu, zde nebyly, resp. nadále netrvají. Jakkoli závěr správních orgánů o době neoprávněného pobytu i legitimního očekávání z titulu udělení překlenovacího štítku byl nesprávný, byl výhradně ve prospěch žalobce, a zároveň tímto správní orgány přihlédly k jeho legitimnímu očekávání oprávněnosti pobytu. Námitka žaloby o nepřihlédnutí k legitimnímu očekávání proto není důvodná, neboť správní orgány takto učinily.

19. Pouze nad rámec odůvodnění rozsudku, neboť žaloba nepřiměřenost zásah do rodinného života řádně nevymezila, soud uvádí, že žalobce má sice v ČR sestru a rodiče, ale na Ukrajině má manželku a děti, proto není důvodu z hlediska zásahu do rodinného života jakkoli favorizovat území ČR, jestliže pobytem žalobce kdekoliv dojde k nějakému zásahu do rodinného života.
20. S ohledem na výše uvedené soud žalobu pro nedůvodnost podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci nebyl úspěšný a žalovanému žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost, která svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

V Praze dne 7. 7. 2021

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce